

Emil Blytgen-Petersen: Frie Danske i London 1940-45. Kbh., Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck, 1977. 249 s.

Blytgen-Petersen tilhørte den gruppe af danske udenrigskorrespondenter der arbejdede i London før den 9. april 1940, og som blev et vigtigt salt i opbygningen af den frie danske bevægelse i Storbritannien under krigen. Flere af dem gik ind i det britiske informations- og propagandaapparat (Terkel M. Terkelsen og Tillge-Rasmussen f. eks.), men Blytgen-Petersen lagde sine hovedkræfter i det danske arbejde som medlem af Det danske Råds arbejdsudvalg (fra september 1940) og som redaktør af Rådets blad »Frit Danmark« – ikke at forveksle med hjemmefrontsorganet af samme navn. Han var således en centralt placeret person, der burde have noget at fortælle.

Efter at flere af »de frie danske« nu har skrevet deres erindringer er det blevet Blytgen-Petersens tur, med en bog om tiden i London, og med hovedvægten på perioden indtil 1942. Af forordet fremgår det ubestemt at en del af manuskriptet lå klart allerede under krigen, og man gætter på at det drejer sig om det store afsnit der skildrer Rådets udadvendte aktiviteter i en lang revue over banketter, udstillinger og frokoster, og med mange talereferater af danske og britiske honoratiores. Fra en faghistorisk synsvinkel – og det er vel den der tæller her – forekommer disse mange sider stærkt forældede, og mere passende for et publikum i befrielsessommeren 1945. Stort set svarer kapitlerne og de mange fotos da også til Blytgen-Petersens halvhundrede siders store bidrag til det af Vilh. la Cour redigerede trebinds værk »Danmark under besættelse«, der udkom i 1946. På bagsmækken hedder det om *Frie Danske i London*, at bogen efter sagkyndiges udsagn bringer meget nyt og interessant førstehånds-stof af historisk betydning, men det turde nu være en overdrivelse. Vi får et indblik i striden i 1941 omkring arbejdsudvalgets formand, Anker-Petersen, om propagandalinjen hjemover; vi får et indtryk af den forsigtighed hvormed de frie danske måtte manøvrere i forhold til gesandtskabet endnu sent i 1940, og den ængstelse der herskede selv indenfor Rådet for ikke at komme til at skade det officielle Danmark; og vi får en fornemmelse for det næsten totale mørke der lå over hjemmefrontens forhold endnu langt ind i 1942. Men ellers er der ikke meget nyt at hente i denne uproblematiserede fremstilling – om relationerne til Foreign Office, hvis status quo-politik i forholdet til Danmark nu kan rekonstrueres via arkiverne, om spændingerne mellem »direktørerne« i Rådet og deres største medlemsgruppe og væsentligste aktiv, de danske søfolk, om »det unge oprør« indenfor Rådet, om forholdet til Kauffmann, og om hele arbejdet på de interne linjer. Nu lægger Blytgen-Petersen aldrig skjul på at hans arbejde først som sidst er tænkt som en hyldest til det kæmpende England – vartegnet er forsiddens billede af St. Paul's midt i blitzens flammehav – og det må naturligvis fremme harmoniseringen. Bogen slutter med to kapitler om henholdsvis Rådets formand Krøyer-Kielberg og om Christmas Møller. Når man nu ved hvor snævert og kammeratligt Blytgen-Petersen arbejdede sammen med Christmas Møller er det dobbelt ærgerligt, at resultatet kun er blevet et helteportræt.

Hans Kirchhoff

Anders Ture Lindstrøm: Landet Slesvig-Holstens politiske historie i hovedtræk 1945-1954. Flensborg, 1975. 200 s. med noter og person- og sagregister.

Udviklingen fra kaos i år nul – 1945 – til 1955, med en efterskrift om tiden frem til 1963, da »Slesvig-Holsten var blevet et land mellem de andre forbundslande i Forbundsrepublikken« er temaet for A. T. Lindstrøms bog. Forfatteren har villet koncentrere sig